

Dosar nr. . R/2006

ROMANIA
TRIBUNALUL BRĂILA-SECȚIA COMERCIALĂ
ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
SENTINȚA NR. /CA

Ședința publică din iunie 2006

Președinte
Grefier

Pe rol soluționarea în fond după casare a acțiunii formulată de SC SRL cu sediul în Brăila, prin reprezentant legal, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila, cu sediul în Brăila, str.Delfinului, nr.1, prin care solicită suspendarea executării silite a Deciziei de impunere nr a DGFP Brăila- Direcția Activitate de Control fiscal până la rămânerea soluției definitive și irevocabile, precum și a Dispoziției nr. și a celorlalte acte anexe, cu obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

La apelul nominal făcut în ședința publică au răspuns reclamanta SC SRL Brăila, reprezentată de consilier juridic în baza împuternicirii de reprezentare juridică de la dosar fil. și pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului Brăila, reprezentată de consilier juridic - depune delegația nr. la dosar.

S-a expus referatul asupra cauzei, arătându-se că, procedura este completă, după care;

Reprezentantul pârâtei arată că în conformitate cu dispozițiile deciziei pronunțată de Curtea de Apel Galați prin care se specifica faptul că cu ocazia rejudecării vor fi administrate dovezi în sprijinul susținerilor făcute de reclamantă pentru cererea completatoare.

Consilier juridic arată că nu mai are alte acte de depus și nici alte cereri de formulat în cauză.

Instanța constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în fond părților.

Având cuvântul reprezentanta reclamantei solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată și completată și a dispune anularea deciziei de impunere nr și a Dispoziției nr. precum și a celorlalte acte anexe ca fiind netemeinicie și nelegale.

Arată că societatea a fost contactată de SC SRL pentru livrare de produse petroliere, iar telefonic s-a stabilit modalitatea de cumpărare a unei cantități de benzină, fiind stabilită data, ora și locul unde să se întâlnească delegații celor două societăți, efectuându-se astfel tranzacția.

Conform înțelegerii delegatul reclamantei a așteptat transmiterea ordinului de plată pentru virarea sumei aferente facturii în contul unei terțe societăți.

Societatea s-a înregistrat cu factura respectivă în evidențele contabile, evidențiere ce a fost corect făcută, iar la termen s-a virat la bugetul de stat și TVA –ul, fiind o cumpărătoare de bună credință, a procedat legal înregistrarea în evidențele contabile astfel că cele constatate de organele de control nu sunt corecte, considerând că nici aceștia nu au cunoscut faptul că societatea vânzătoare era una fantomă sau că factura era falsă.

Este adevărat că are o culpă și reclamanta nesolicitând certificatul fiscal privitor la situația juridică a SC _____, însă cum nici organele fiscale nu au avut cunoștință de faptul că factura era falsă și numai după aproape 4 ani agenții fiscali s-au prezentat pentru verificări, emițând decizia și dispoziția care nu sunt întemeiate și nici fondate, nefiind conforme cu realitatea.

Prin buna credință a reclamantei, și efectuându-se plata aceasta a considerat că a procedat legal, astfel că nu se pot reține susținerile pârâtei.

În concluzie solicită admiterea contestației a se dispune anularea dispozițiilor date de pârâtă precum și a actelor anexe și cu obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată.

Consilier juridic _____ solicită a se pune în vedere reprezentantei reclamantei să precizeze ce și cât reprezintă cheltuielile de judecată.

Reprezentanta reclamantei arată că va depune în scris suma ce reprezintă taxă de timbru și onorariul de avocat în celelalte faze de judecată.

Având cuvântul reprezentantul pârâtei solicită respingerea contestației ca nefondată, precizând că reclamanta a achiziționat o cantitate de combustibil de la o societate pentru care nu a solicitat certificat fiscal, fapt ce este recunoscut chiar de aceasta.

Reprezentanta reclamantei susține că nici chiar DGFP nu a cunoscut faptul că societatea vânzătoare era o firmă fantomă.

TRIBUNALUL

Contestatoarea SC _____ SRL Brăila a formulat contestație împotriva deciziei de impunere nr _____ a dispoziției nr _____ și a actelor subsecvente emise de intimata DGFP Brăila.

A mai solicitat contestatoarea suspendarea executării silite pornită în baza actelor menționate iar în baza dispozițiilor articolului 274 Cod de procedură civilă – cheltuieli de judecată.

Prin sentința civilă nr. _____ mai 205 a Tribunalului Brăila a fost respinsă ca nefondată contestația SC _____ SRL Brăila, sentința casată ulterior prin decizia nr. _____ /2006 a Curții de Apel Galați ca urmare a admiterii recursurilor promovate de contestatoare și de Parchetul de pe lângă Tribunalul Brăila.

A reținut instanța de recurs că hotărârea pronunțată de Tribunalul Brăila este criticabilă întrucât nici din considerente dar nici din dispozitiv nu rezultă că s-a

luat în examinare cererea de completare a acțiunii inițiale m, aflată la fila din dosarul instanței de fond, prin care s-a solicitat anularea și a deciziei nr.83/2005 emisă de DGFP Brăila ca final al măsurilor dispuse.

Pentru această omisiune a instanței de fond, hotărârea a fost desființată iar cauza trimisă spre judecare aceleiași instanțe.

Continuând judecarea cauzei în fond după casare, instanța reține:

Reclamanta s-a aprovizionat cu kg benzină în valoare de lei de la SC SRL, din care lei valoarea TVA.

Decontarea facturii s-a făcut cu chitanța seria nr. pentru suma de lei și cu O.P.nr. pentru suma de lei, suma de lei a fost încasată de furnizorul SC SRL cu chitanța arătată mai sus, iar suma achitată cu O.P.nr. a fost plătită către SC SRL așa cum a dispus furnizorul (SC SRL).

Reclamanta arată că a înregistrat în contabilitate intrarea de combustibil și plățile efectuate, iar la sfârșitul lunii a întocmit documentele contabile privind obligațiile T.V.A. către bugetul statului. Suma de lei T.V.A. din factura emisă de SC SRL a fost dedusă.

În urma unui control efectuat asupra SC SRL s-a constatat că SC SRL nu există, iar deducerea T.V.A.-ului din factura fiscală nr. de către reclamantă este nelegală.

Reclamanta susține că a respectat toată legislația în vigoare pentru T.V.A. și solicită anularea actelor administrative, inclusiv decizia intimată nr.83/2005 dată în urma exercitării căii administrative de atac de către reclamantă.

Pârâta D.G.F.P. Brăila solicită respingerea contestației deoarece au fost încălcate dispozițiile O.U.G.nr.17/2000 și H.G.nr.831/1997 pentru aprobarea formularelor modelelor comune privind activitatea financiară și contabilă a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora.

Instanța analizând materialul probator constată că reclamanta s-a aprovizionat cu kg benzină pe baza facturii fiscale nr. emisă de SC SRL care s-a dovedit ulterior că nu există în realitate (fila dosar. '2005 al Tribunalului Brăila, valoarea totală a facturii a fost de lei, din care lei T.V.A.

Reclamanta a dedus ilegal T.V.A.-ul aferent acestei facturi.

Conform dispozițiilor art.25 pct.B lit.b din O.U.G.nr.17/2000 – contribuabilii care realizează operațiuni impozabile în sensul prezentei ordonanțe de urgență au în momentul întocmirii documentelor obligația de a solicita furnizorului pentru facturi fiscale cu o valoare a T.V.A.-ului mai mare de 20 milioane lei, copia documentului legal care atestă calitatea de plătitor de TVA.

Conform pct.10.6 lit.g din Normele Metodologice de aplicare a O.U.G.nr.17/2000, nu poate fi dedusă, potrivit legii, taxa pe valoarea adăugată

aferență intrărilor de mărfuri referitoare la “bunuri servicii aprovizionate pe bază de documente care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art.25 lit.B din Ordonanța de Urgență și de H.G.nr.831/1997”.

În cauza de față valoarea TVA-ului din factura fiscală este de lei, și reclamanta era obligată să solicite de la prepusul SC SRL să-i fie făcută o copie de pe documentul legal care atestă calitatea de plătitor al TVA-ului.

Prin nesolicitarea de către reclamantă a certificatului de Inregistrare fiscală aceasta nu a făcut decât să favorizeze o activitate comercială ilegală a SC SRL, astfel că nu se poate beneficia de deducerea T.V.A.-ului în sumă de lei RON.

Reclamanta nu a putut prezenta organului de control o copie a documentului emis de către Ministerul de Finanțe și anume “certificatul de Inregistrare Fiscală” de la furnizorul SC SRL astfel că în mod legal a fost obligată la plata sumei de lei RON T.V.A. suplimentar; lei RON majorări de întârziere și lei RON penalități (fila dosar /2005 al Tribunalului Brăila).

De altfel contestatoarea reclamantă a recunoscut pe parcursul judecării cauzei inclusiv la dezbaterile de fond că din culpă, nu a solicitat certificatul fiscal privitor la situația juridică a SC SRL despre care s-a dovedit ulterior că nu există. Cum în acest mod reclamanta a încălcat dispozițiile articolului.25 pct.B, lit.b din OUG 17/2000, fapta este suficientă prin ea însăși pentru atragerea răspunderii fiscale în sensul actelor întocmite de pârâtă.

În acest context apărările reclamantei potrivit cărora prin fapta sa bugetul nu ar fi înregistrat vreo pagubă sau că organele de control din aparatul intimei nu a procedat la anularea facturilor false nu au relevanță față de obiectul dedus judecării.

Constatând că pe fond pretențiile reclamantei sunt neîntemeiate, cererea de suspendare a executării silite în baza actelor contestate, va fi respinsă de asemenea ca neîntemeiată.

Referitor la obiectul acțiunii reclamantei astfel cum este determinată de către aceasta prin cererea introductivă de instanță, acesta privește, între altele, anularea deciziei de impunere nr. , a dispoziției DGFP Brăila nr. ,” și a celorlalte acte anexe” în acest fel înțelegându-se și decizia nr.83/2005 pe care o si precizează contestatoarea spre finalul cererii sale.

În acest context nu se justificau motivele de recurs vizând nepronunțarea instanței de fond prin hotărârea nr. /CA/2005 asupra cererii completatoare a reclamantei de la fila a primului dosar, întrucât această cerere nu este o întregire sau o modificare în sensul articolului.132 Cod de procedură civilă, cadrul procesului fiind deja fixat în speță prin însăși cererea de chemare în judecată.

Cum însă decizia de casare, motivele cuprinse în acesta sunt obligatorii pentru instanța de fond care rejudecă cererea, în speță s-a avut în vedere așa cum rezultă din cele de mai sus expuse – inclusiv precizările reclamantei prin adresa aflată la fila dosar /2005 al Tribunalului Brăila.

Văzând și dispozițiile articolului.-187(2) din OG 92/2003 republicată privind codul de procedură fiscală, urmează a fi respinsă contestația astfel cum a fost precizată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

RESPINGE ca nefondată contestația formulată de contestatoarea SC SRL cu sediul în Brăila, împotriva deciziei nr.83/ .2005 emisă de intimata DGFP Brăila și a actelor subconsecvente acesteia. Respinge cererea de suspendare a executării silite pornită în baza deciziei mai sus amintită.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședința publică din 20 iunie 2006.

Președinte,

Grefier,

Red.
Dac

.2006,4 ex.